

A Román Népköztársaság kormányának és a Német Demokratikus Köztársaság kormányának 1957. április 28-i közös nyilatkozata

A Német Demokratikus Köztársaság kormányának meghívására, a Román Népköztársaság kormányküldöttsége, Chivu Stoica, a Román Népköztársaság Minisztertanácsa elnökének vezetésével 1957. április 24. és 28. között látogatást tett a Német Demokratikus Köztársaságban.

A Román Népköztársaság kormányküldöttségében részt vett: Chivu Stoica, a Román Népköztársaság Minisztertanácsának elnöke, a Román Munkáspárt Központi Vezetősége Politikai Bizottságának tagja, a küldöttség vezetője; Gheorghe Gheorghiu-Dej, a Román Munkáspárt Központi Vezetősége első titkára, a Román Népköztársaság Nagy Nemzetgyűlése Elnökségének tagja; Nicolae Ceausescu, a Román Munkáspárt Központi Vezetősége Politikai Bizottságának tagja és a Központi Vezetőség titkára; Stefan Voitec, a Minisztertanács alelnöke, a Román Munkáspárt Központi Vezetősége Politikai Bizottságának tagja; Grigore Preoteasa, a Román Népköztársaság Minisztertanácsának tagja; Filip Gheorghiu, a Román Munkáspárt Központi Vezetősége Politikai Bizottságának tagja; Iosif Puvak, a Román Népköztársaság rendkívüli és meghatalmazott nagykövete, a Német Demokratikus Köztársaságban.

A Német Demokratikus Köztársaság képviselőit a tárgyalásokon részt vettek: Otto Grotewohl, a Német Demokratikus Köztársaság Minisztertanácsának elnöke, a Németország Szocialista Egységpártja Központi Bizottsága Politikai Bizottságának tagja, a küldöttség vezetője; Walter Ulbricht, a Németország Szocialista Egységpártja Központi Bizottságának első titkára, a Német Demokratikus Köztársaság Minisztertanácsának első alelnöke; Hermann Matern, a Németország Szocialista Egységpártja Központi Bizottsága Politikai Bizottságának tagja, a Német Demokratikus Köztársaság Népi Kamarájának első alelnöke; dr. Lothar Bolz, a Minisztertanács alelnöke, külügyminiszter; Heinrich Rau, a Minisztertanács alelnöke, bel- és külkereskedelmi miniszter; Fritz Selbmann, doktor Hans Loch, Paul Scholz, a Minisztertanács alelnöke; Eutpold Steidle egészségügyi miniszter; Georg Stibi, a Német Demokratikus Köztársaság rendkívüli és meghatalmazott nagykövete.

A Román Népköztársaság kormányküldöttségének látogatása a Német Demokratikus Köztársaságban szíves, baráti légkörben folyt le.

A Román Népköztársaság kormányküldöttségének látogatása alatt a két kormányküldöttség átfogó eszmecserét folytatott a Román Népköztársaság és a Német Demokratikus Köztársaság testvéri kapcsolatainak továbbfejlesztéséről, a szocialista tábor egységének további megerősítéséről és a két államot érintő, nemzetközi kérdésekről.

Az eszmecsere és a tárgyalások során kölcsönös megértés nyilvánult meg a két küldöttség részéről és teljes nézetazonosság az összes megvitatott kérdésekben.

I.

A Román Népköztársaság küldöttsége és a Német Demokratikus Köztársaság küldöttsége megegyezéssel állapítják meg, hogy a két állam baráti kapcsolatai és együttműködése minden téren kifejeződik és megerősödött, különösen a Román Népköztársaság és a Német Demokratikus Köztársaság 1950. szeptember 25-i közös nyilatkozatának aláírása után. A két állam kapcsolatai az egyenjogúság és a szocialista nemzetköziség lenni elvein alapulnak. Ezek a kapcsolatok összhangban vannak mindkét állam érdekeivel és a béke megszilárdításának, az európai népek biztonságának ügyét szolgálják.

A két országnak a népi demokratikus rendszer megerősítésében, népgazdaságuk és kultúrájuk fejlesztésében elért sikerei lehetőséget nyújtottak arra, hogy kölcsönösen testvérleg segítsék egymást a szocializmus építésében.

Mindkét kormány egyöntetűen osztja azt a véleményt, hogy a barátság megerősödése, a szocialista országok együttműködése és megbízhatatlan egysége szilárd bizonyságot a két ország haladásának, nemzeti függetlenségének és állami biztonságának.

II.

A Román Népköztársaság és a Német Demokratikus Köztársaság külpolitikája a világbéke megőrzésére és a nemzetközi biztonság megerősítésére irányul. Ez a külpo-

litika teljes összhangban van az Egyesült Nemzetek Alapokmányának elveivel. A Román Népköztársaság és a Német Demokratikus Köztársaság, a többi szocialista országgal egyetemben, tevékenyen hozzájárult a nemzetközi feszültség enyhítéséhez, amely különösen a négy nagyhatalom genti értekezlete után bontakozott ki és amely teljes mértékben megfelel valamennyi nép érdekeinek.

A két kormány, a jelenlegi nemzetközi helyzetet megvizsgálva, megállapította, hogy a NATO-ban részt vevő országok agresszív imperialista köréi az utóbbi időben fokozták a békének és a nemzetközi feszültség enyhülésének akadályozására irányuló akcióikat.

Annak ellenére, hogy az Egyiptom elleni angol-francia-izraeli agressziót visszaverték — s ez nagy sikere a béke erőinek — a Közel- és Közép-Keleten továbbra is feszült a helyzet. Az amerikai imperializmus, amely a Közel- és Közép-Kelettel kapcsolatos igazi szándékait illetően félre akarja vezetni a népeket, egyre inkább egy új gyarmati politika sugalmazójának bizonyul. Az amerikai imperializmus, az „Eisenhower doktrínával” és az Amerikai Egyesült Államoknak a bagdadi agressziós paktum katonai biztosításhoz való csatlakozásával, a Közel- és Közép-Kelet népeit az amerikai monopóliumok érdekeinek akarja alávetni. Ez a politika veszélyezteti az arab államok függetlenségét és a nemzetközi biztonságot és súlyosítja a nemzetközi helyzetet.

A béke és a biztonság megerősítése a Közel- és Közép-Keleten megköveteli az arab népek szuverenitásának és függetlenségének tiszteletben tartását, beleértve azt a jogukat is, hogy maguk rendelkezzenek gazdasági kincsükkel.

A két kormány rokonszenvezik az egyiptomi kormány magatartásával és továbbra is támogatja a szuezi kérdés — Egyiptom szuverén jogainak megfelelő — rendezésére irányuló erőfeszítéseket.

Kifejezték azt a hajukkat, hogy az egyenjogúság és a kölcsönös előnyök alapján tovább fejlesszék együttműködési kapcsolataikat az arab országokkal.

(Folytatása a 3-ik oldalon.)

A Román Munkáspárt és Németország Szocialista Egységpártjának közös nyilatkozata

A Román Munkáspárt küldöttsége 1957. április 24. és 28. között Berlinben megbeszélést folytatott a Németország Szocialista Egységpártjának küldöttségével.

A Román Munkáspárt küldöttségében részt vettek a következő elvtársak: Gheorghe Gheorghiu-Dej, a Központi Vezetőség első titkára, a Politikai Bizottság tagja; Chivu Stoica, a Központi Vezetőség Politikai Bizottságának tagja; Nicolae Ceausescu, a Politikai Bizottság tagja; Filip Gheorghiu, a Központi Vezetőség tagja; Iosif Puvak, a Román Népköztársaság nagykövete, a Német Demokratikus Köztársaságban.

Németország Szocialista Egységpártja küldöttségében részt vettek a következő elvtársak: Walter Ulbricht, a Központi Bizottság első titkára, a Politikai Bizottság tagja; Otto Grotewohl, a Politikai Bizottság tagja; Hermann Matern, a Politikai Bizottság tagja; Fred Ottensner, a Politikai Bizottság tagja; Fritz Ebert, a Politikai Bizottság tagja; Heinrich Rau, a Politikai Bizottság tagja; Willi Stoph, a Politikai Bizottság tagja; Bruno Leuschner, a Politikai Bizottság tagja; Erich Mückenberger, a Politikai Bizottság tagja; Herbert Warnke, a Politikai Bizottság tagja; Alfred Neumann, a Politikai Bizottság tagja és Erich Honecker, a Politikai Bizottság tagja.

A küldöttségek átfogó eszmecserét folytattak a Román Munkáspárt és Németország Szocialista Egységpártja tevékenységéről és testvéri együttműködéséről, valamint a nemzetközi helyzetéről, a szocialista tábor országai közti egység további megerősítéséről a proletár nemzetköziség alapján és a nemzetközi munkásmozgalmak kérdéseiről.

Megállapították, hogy teljes a nézetazonosság a megvitatott kérdések, valamint a két párt ebből fakadó feladatai tekintetében. A megbeszélések szíves, baráti légkörben folytak le.

I.

A nemzetközi helyzet elemzése során a Román Munkáspárt és Németország Szocialista Egységpártja abból a megállapításból indulnak ki, hogy az erőviszonyok a világon

megváltoztak a béke, a demokrácia és a szocializmus erőinek javára.

A nemzetközi események kialakulása igazolja a Szovjetunió Kommunista Pártja XX. kongresszusának megállapításait, amelyek kimutatták, hogy a szocialista országok táborának létezése és az összes békeszerető erő egysége akadályozza a kezdetben korunkban megvan a lehetősége annak, hogy a népek ellőkel harcukkal megakadályozzák újabb háborúk kirobbantását. Szüntelenül nő a béke és a szocializmus erőinek befolyása a világ eseményeire.

A hatalmas szocialista tábor országai, élükön a Szovjetunióval, hiszen a különböző társadalmi rendszerű államok békés együttlétezésének lenni elveit, következetes akciókat folytatnak a nemzetközi feszültség enyhítésére és az államok közötti békés együttműködési kapcsolatok létrehozására érdekében.

A nemzetközi imperialista körök azonban nem tudnak megbékélni a szocialista és a kapitalista rendszer közötti békés versengés gondolatával. Az amerikai imperialisták és a különböző agresszív paktumokban résztvevő partnerek, világuralomra törek, minden uton-módon fokozzák akcióikat a szocialista tábor és a nemzetközi munkásmozgalmak egységének aláaknázására, a népek békéharcainak megakadályozására. Minden eszközzel igyekeznek elhajtani a gyarmati és függő országok népeinek nemzeti és társadalmi felszabadító mozgalmait és azzal próbálkoznak, hogy megmeneküljen a történelem által pusztulásra ítélt gyarmati rendszert.

A közel-keleti, közép-keleti és afrikai népek legizgatottabb irányuló gyarmatosító politika, amelyet az amerikai imperializmus az „Eisenhower-doktrína” leple alatt folytat, komoly veszélyt jelent a földgolyónak ezen a részen lakó népek számára, a béke és a nemzetközi biztonság számára.

Az agresszív imperialista körök, elsősorban az amerikai imperializmus és a szolgálatában álló német imperializmus, különböző formákban tovább folytatja a béke aláaknázására irányuló tevékenységét.

Az Adenauer-kormány a nyugat-németországi demokratikus erőket

ellen indított terrorja, amely Németország Kommunista Pártja, a Saarvidéki Kommunista Párt, a Német Demokratikus Nőszövetség, a Német-Szovjet Baráti Társaság és más demokratikus tömegszervezetek betiltatásában jutott kifejezésre, szerves része a nyugat-német militarizmus által előkészített agresszív terveknek. A Román Munkáspárt és Németország Szocialista Egységpártja teljes szolidaritást fejezi ki a Németország Kommunista Pártjával és a többi haladó erővel, amelyek megállapítást nyernek a harcra a Nyugat-Németországban jelenleg uralkodó reakciós körök kalandorpolitikája ellen.

A két párt véleménye szerint Nyugat-Németország remilitarizálásának meggyorsítása, a nyugat-német imperializmus agresszivitása, a hitleri fasizmus bűntényeit felelősséggel tartozó Speidel, Heusinger és más hitleri tábornokok kinevezése a nyugat-német hadsereg élére és a NATO parancsnoki tisztségeibe, súlyosan veszélyezteti a békét. A nyugat-német hadseregnek atom- és hidrogénfegyverrel való felszerelésére irányuló tervek jellemzők az amerikai és a német imperializmus veszélyes politikájára.

Az ugynevezett „közös piac” és az „Euratom” létrehozása elmélyíti Németország és Európa kettészakadását. A monopólistáknak a tervei a szocialista államok, a munkásmozgalmak, s a gyarmati és függő népek felszabadító mozgalmak ellen irányulnak; ezek a tervek a világbéke és a társadalmi haladás ellen irányulnak.

A népek nem nézhetik közömbösen a veszélyes helyzet fejleményeit.

A Román Munkáspárt és Németország Szocialista Egységpártja hangsúlyozza a Román Népköztársaság és a Német Demokratikus Köztársaság rendíthetetlen hűségét a varsói szerződésben vállalt kötelezettségeikhez. A szocialista országok nagy családjának egyikeként olyan erős képvisel, amely szilárdan szembe tud szállni minden próbálkozással, amely a dolgozó nép demokratikus vívmányaira, a szocialista államok szuverenitására és nemzeti függetlenségére tör.

(Folytatása a 3-ik oldalon.)

Vörös Lobogó

Az R. M. P. Arad-városi és rajoni bizottsága, a városi és rajoni néptanács lapja

XIII. évfolyam, 3789. szám

1957. május 4. szombat

4 oldal, 20 bani

A fővárosi dolgozók nagy májusi seregszemléje

Jó órával a hagyományos nagygyűlés megkezdése előtt, emberek sűrűje hullámnak már a hatalmas Sztálin-téren. Vörös zászlókat hoztak magukkal, feliratos táblákat, arcképeket emelnek magasra. Marx, Engels, Lenin képeit, pártunk Központi Vezetősége Politikai Bizottságának arcképeit, a testvéri kommunista és munkáspártok vezetőinek képeit. A főtribün felett hatalmas földgolyó, amelyet virágüzér fon körül, s mellette lengő vörös lobogón a felírás: „Május elseje”.

Halk zibongás hallatszik a téren, ünnepváró hangulat. A rádió riporterei helyeken vannak már s amott a főtribün jobboldali szárnya mellett a bukaresi televízió operatőrjei várják, hogy országunk történelmében először közvetíthessék a május elseji felvonulást.

Kilenc óra. A hatalmas téren elhalikul a zibongás, aztán felhangzik ezer meg ezer összeverődő tenyértapsa.

A hivatalos tribünön helyet foglalnak a következő elvtársak: Gheorghe Gheorghiu-Dej, Chivu Stoica, dr. Petru Groza, Gheorghe Apostol, Emil Bodnara, Petre Borila, Nicolae Ceausescu, Iosif Chisinevski, Miron Constantinescu, Alexandru Draghici, Mogorós Sándor, Dumitru Colui, Leonie Rauiu, Leontin Salajan, Stefan Voitec, Fazekas János, Vladimir Gheorghiu, Alexandru Brladeanu, dr. C. I. Parhon

professzor, akadémikus, Traian Savulescu professzor, akadémikus és Florian Danalache.

A főtribün jobb- és baloldali szárnyán ott ülnek az RMP KV tagjai, miniszterek, a társadalmi szervezetek, központi intézmények vezetői, akadémikusok, írók, művészek, tábornokok és főtisztek.

A diplomáciai testület számára fenntartott emelvényen a bukaresi diplomáciai kirendeltség vezetői és a diplomáciai testület más tagjai foglalnak helyet.

Május elseje ünnepségeire hazánkba érkeztek a Szakszervezeti Világszövetség képviselői, s 19 ország küldöttei, hogy tanul lehessenek a dolgozók nagy seregszemléjének.

Ott ülnek az emelvényeken a május elseji verseny legkiválóbbjai, munkások, mérnökök, technikusok és tisztviselők a fővárosi üzemekből, zsilvölgyi bányászok és a rescal acélvásztárok, gépgyártóknak, a kölaikutak szorgos munkásainak küldöttei. Képviselve van itt rajtuk keresztül az egész dolgozó nép, az egész ország, mindazok, akik erejük és tehetségük latbavetésével valóra váltják országépítő terveiket, fejlesztik szocialista iparunkat. Mellettük ott láthatjuk dolgozó parasztaink kiváló képviselőit, kollektivistákat, az állami gazdaságok küldötteit.

Teljesített vállalások

Az iratosi hordófel dolgozó gyár munkásai jelentik, hogy a május 1. tiszteletére vállalt kötelezettségeket április 27-ig teljesítették, sőt egyes pontoknál túlteljesítették. A gyár munkaközössége április 19-ig vonatkozó mennyiségi, érték és áruterv előírányait április 20-ig teljesítette.

Az ünnepnap tiszteletére szervezett szocialista versenyben szép eredmények szü-

lettek. A második váltás Horváth István vezetésével, április 24-ig a havi előírányzatot 114,1 százalékban teljesítette, az Onodi Lajos vezette váltás dolgozói 110,7 százalékos teljesítést értek el. Ezek a sikerek annak a felvilágosító munkának eredményei, melyeket az alapszervezet a dolgozók körében kifejtett. Nagyszerű idő kedvezett, amely a munkál-

Munkában az ellátási, kereskedelmi és szövetkezeti állandó bizottság

Az elmúlt napokban Aradváros néptanácsának ellátási, kereskedelmi és szövetkezeti állandó bizottsága ülést tartott. Az ülés keretében, Aradváros néptanácsa legutóbbi ülésének határozata értelmében újjaalakították az állandó bizottságot s megválasztották annak vezetőit. Az állandó bizottság az elnöki teendőkkel Takács Rozália képviselő bízta meg.

Ezt követően összeállították az 1957. év második negyedének munkatervét, amely szerint a bizottság

ban tevékenykedő képviselők a következő hónapok folyamán, egyebek között, a kereskedelmi egységek beszerzési és ellátási terveknek teljesítésével, illetve a vásárlókörzönség szükségleteinek tanulmányozásával foglalkoznak. A munkaterv egyik célkitűzése a kereskedelmi hálózat városunk területén való egyszerű elhelyezésének tanulmányozását irányozza elő. A munkaterv tartalmazza a dolgozók zöldség- és főzelékekkel történő ellátásának kérdését, valamint a kenyér minőségének és szállításiának kérdéseit is.

Befejezték a vetést

A majláti Petőfi Sándor kollektív gazdaságban a tavaszi vetésre tervszerűsített 211 hektáron befejezték a kukorica és az árpa vetését. A kollektív gazdaság eredményeire mind többen figyelnek fel az egyenlő gazdálkodó dolgozó parasztok közül és egymásután nyújtják be belépési kérvényüket. Az utóbbi idő-

ben 11 család kérte felvételét, s a kérvényeket a közgyűlés már jóvá is hagyta.

A kollektivistákhoz hasonló eredményeket értek el a mezőgazdasági társulásokban is. Itt szintén befejezték a kukorica vetését. Majláti dolgozó parasztok tehát május 1. tiszteletére becsülettel teljesítették a reá háruló feladatokat.

A szovjet sajtó napjának megünneplése

Május 5-én lesz 45. éve, hogy megjelent a Pravda-nak, a kommunista sajtó mintaképének első száma. Az évtizedek folyamán ez a nap immár a szovjet és általában a kommunista és munkájsajtó hagyományos ünnepévé vált.

Az aradvárosi és rajoni pártbizottság, a „Románia Libera”, valamint a Vörös Lobogó és a Flacara Rosie szerkesztőségei ma, szombat délután fél 5 órakor e nap megünneplésére érkekeztet szer-

veztek. Ezután is felkérjük lapunk levelezőit, külmunkatársait, az alapszervezetek propaganda-felelőseit, az oktatási körök propagandistáit, hogy minél nagyobb számban vegyenek részt a városi néptanács dísztermében megtartandó gyűlésen.

A zenekar eljátszza a Román Népköztársaság himnuszát.

Megkezdődik a május elseji nagygyűlés. Florian Danalache elvtárs megnyitja szavai után Gheorghe Apostol elvtárs lép a mikrofon elé s a Román Munkáspárt Központi Vezetősége, a Román Népköztársaság kormánya és a Szakszervezetek Központi Tanácsa nevében köszönti a dolgozókat május elseje alkalmából.

Hatalmas éljenzés a válasza, ez ren meg ezren élik a Román Munkáspártot, szocialista építőmunkák vezetői erejét. Tapsuk és éljenzük lelkes helyeslése pártunk és kormányunk politikájának s elkötelezettség a további munka, a további küzdelem mellett.

A nagygyűlés végetért.

TERVEK

— egy nagy művész tevékenységének jövő állomása

A városunkban vendégszerelő S. V. Obrazcov, a Szovjetunió népművésze, a moszkvai Allami Bábszínház világhírű vezetőjének jövő terveiről között érdekes beszámoló a Szovjetszkaja Kultura.

Szergej Vlagyimirovics Obrazcov terveiről számos érdekes és eredeti elképzelés szerepel. Ezek között meg kell említenünk Ili és Petrov, neves szovjet humoristát „12 szék” című, szatirikus regényének bábszínház számára drammatizált változatát. A bábszínházi előadás követelményeinek kíváncsian megfelelő, eredeti, vidám regény színeroztatásának munkálatai már megkezdődtek és még ez évben be is fejeződnek.

Különös érdeklődésre tarthat számot Obrazcov most készülő új filmje, „A természetből kölcsönvéve”. Ezzel a filmmel a kiváló szerző hármas célt tűzött maga elé: Egyrészt be akarja mutatni a „Tudomány második csapatának” — a természetkedvelőknek munkásságát, akik jelentős segítséget nyújthatnak és nyújtanak fontos és bonyolult tudományos kérdések megoldásában. A filmben az akadémikusok és kolhoztagok, munkások és pedagógusok, férfiak és nők, öregek és fiatalok elevenednek meg majd meg Obrazcov ihletett művészeke nyomán.

Ezenkívül a film a természet iránti szeretet legkülönbözőbb megnyilvánulásait is be akarja mutatni és egy ugynevezett esztétikai kérdés megoldását is tervezték. S. V. Obrazcov ugyanis be akarja mutatni újszerű filmjével: mit jelent a természet szeretete, hogy ezáltal megtanítsa a nézőket a természet megértésére és hű barátként való becsülésére. A rendkívül érdekesnek ígérkező, a maga nemében egyedülálló film kétségkívül jelentős állomása lesz S. V. Obrazcov művészi pályájának.

Szergej Vlagyimirovics Obrazcov tudatos művész, akinek egész tevékenységét jól meghatározott elvek vezérlik. Obrazcov művészeti vezérlésvét röviden így fogalmazhatnánk meg: „A művészi alkotásban nem saját hűségodat kell kielégítened és nem az a fontos, hogy személyes gondolataid eredményét testesítsd meg; hogy gyönyörködj abban, amit alkotál. Lényeges, hogy foglalkoztasson az a társadalom, amely számára alkotasz; annak érdekei; az a házson, amelyet tőled joggal elvárhat.”

Obrazcov egész művészete megtestesítője ennek a művészi hivatásnak.

csak azt árzik meg azonnal, ha jég-
hegy, vagy valamilyen más akadály
bukkan fel a hajó előtt, és nemcsak
arra képesek, hogy a hajót elvezes-
sék az akadály mellett. Ezek az elek-
tronikus készülékek mindent elvégez-
nek, még a hajónaplót is vezetik
máj, egy másodperc tört része alatt
feljegyezve mindazt, ami a hajón,
a hajó körül, felette, vagy alatta tör-
ténik.

A Román Munkáspárt és Németország Szocialista Egységpártjának közös nyilatkozata

(Folytatás az 1-es oldalról)

Vasárnap, május 5-én, délelőtti 11 órakor, a városi néptanács dísztermében Gh. Petrescu professzor bukaresti egyetemi tanár előadás tart a nemzetközi geofizikai évről.

Május elsejét a dolgozók világszerte az egység és az összefogás jegyében ünnepelték

PEKING

PEKING. (Az Agerpres tudósítója jelenti): Május elsejének napsugaras reggelén a pekingi Tien An Men-Kapu előtti hatalmas terezen ezernyi vörös selyemzászló lengedez a szélben, fennhirdetve a proletariátus nagy ünnepét. A tér körül emelt tribünökön és a teret betöltő hatalmas tömegben ragyogó jövedv, lelkesedés uralkodik.

Tíz órakor a központi emelvényen megjelennek a Kínai Kommunista Párt és a Kínai NK kormányának vezetői: Mao Ce-tung, Csu De, Csu En-laj, Liu Sao-ci és mások. Mao Ce-tung-gal együtt lép fel az emelvényre K. J. Vorosilov, a Szovjetunió Legfelső Szovjetje Elnökségének elnöke, a kínai nép vendége. Liu Sao-ci-vel, az Össz kínai Népképviselői Gyűlés Állandó Bizottságának elnökével együtt érkezik az emelvényre Constantín Pirulescu, az RNK Nagy Nemzetgyűlésének elnöke, a Kínában időző román parlamenti küldöttség vezetője.

Az emelvényekről 46 ország több mint ezer küldötte nézte végig az ünnepi felvonulást.

A pekingi május elsejei ünnepségen több mint 170.000 dolgozó, 140 ezer egyetemi hallgató és diák, a művészet és kulturális élet képviselőinek tízezrei, sok ezer pionír és mintegy 100.000 más pekingi lakos vett részt.

A felvonulók beláthatatlan hosszú sorából helyenként feliratok táblái sorakoztak ki, jelentős termelési eredményeket szemléltető adatokkal és grafikonokkal.

A felvonuláson részt vettek a Kínai Népköztársaság együttesei, a nemzetiségiek képviselői is.

Az ünnepi felvonulás három óra hosszat tartott.

BERLIN

BERLIN. (Agerpres.) — A Német Demokratikus Köztársaság dolgozói jelentékeny munkasikerrel köszöntötték május elsejét. A szocializmus építésének nagy munkája közepette mindent elkövetnek, hogy még erősebb tegyék a német dolgozók szabad államát, hogy sikerrel szembeszállhassanak a nyugatnémet reakció sötét háborús terveivel és elűzzék Európa s első sorban Németország egéről az atom-halál kísértetét.

A május elsejei nagy felvonulás reggel kilenc órakor kezdődött a Marx-Engels téren.

A felvonulás a nemzeti néphadsereg szárazföldi, légi és flottaezreitől kezdődött. A katonák nyomában haladtak a gyárak harci csoportjainak két egyenruhába öltözött munkásai.

Az egész felvonulást az atomfegyver eltiltására irányuló követelés jegyében zajlott le. A felvonulók nagy táblákon ilyen feliratokat emeltek magasra: „Használatját az atomenergia csak békés és nem háborús célokra!” „Ki az atomgyűlkáló Nyugat-Németországból!”

Mély benyomást keltett a nyugat-berlini munkások tömeges részvétele a felvonuláson: csaknem tízezer nyugat-berlini dolgozó csatlakozott a demokratikus szektorban lakó testvéreikhez, hogy a béképolitika mellett, Németország békés egysítése mellett, az Adenauer kormány és a Ruhr vidéki monopolisták reakciós kalandorpolitikája ellen tüsszen.

A felvonulás végén a dolgozók tömegei elaraszították a Marx-Engels teret. A dolgozók tízezrei körülvették a hivatalos tribünt, hogy üdvözlőjük az állam és a párt vezetőit és a külföldi vendégeket. A téren és a tribünökön levő dolgozók hátartalan lelkesedése közepette énekeltek el a világ dolgozóinak himnuszát, az Internacionálét.

VARSO

VARSO. (Agerpres.) — A PAP Jelenti:

A lengyel nép lelkes hangulatban ünnepelte meg a proletár szolidaritás nemzetközi napját.

Varsóban több mint 120.000 dolgozó vett részt a május elsejei felvonuláson: a lengyel munkásmozgalm veteránjai, a néphadsereg katonái és tisztjei, főiskolások, tanulók, tanárok, munkások és tisztviselők.

W. Gomułka, a Lengyel Egyesült Munkáspárt Központi Bizottságának első titkára üdvözlő beszédet mondott.

W. Gomułka beszéde után megkezdődött a dolgozók ünnepi felvonulása, amely több óra hosszat tartott. A felvonulást a munkásosztály nemzetközi szolidaritásának, a szocialista táborhoz tartozó országok egységének és összefogásának jegyében zajlott le.

BELGRAD

BELGRAD. (Agerpres.) — A TANJUG jelenti:

A Jugoszláv SZNK fővárosában május elsején reggel ünnepi külsőségek között zajlott le a hagyományos katonai parádé és a dolgozók

felvonulása. Az emelvényen J. B. Tito és a jugoszláv politikai és állami élet több vezetői foglaltak helyet. A katonai parádán, amely reggel 8 órakor kezdődött, felvonultak az összes katonai fegyvernemek egységei, majd megkezdődött a dolgozók és a sportolók felvonulása.

Április 30-án este több ezer fővárosi ifjú fátylakmenetet rendezett.

BECS

BECS. (Agerpres.) — A TASZSZ jelenti:

Az osztrák főváros dolgozói nagy-szabású felvonulással köszöntötték május elsejét. Dél előtt az osztrák szocialista párt tagjai tüntettek a Ringen, a város központi körútján. A tüntetők hidrogénbomba-makettek vittek magukkal ilyen feliratokkal: „Denk atomfegyvert akar!” „Elni akarunk szót a néppárt elnök-jelöltje, Denk ellen szavazunk!”

Tizenkét órakor megjelentek a Ringen a kommunista párt felvonulá-sának résztvevői. A tüntetők a parlament közelében felállított tribün felé vették útjukat. A zászlótartók mögött haladtak az Osztrák Kommunista Párt vezetői, főként Johann Kopleniggal, a kommunista párt KB elnökével.

Bécs lakossága az ut két oldalán felsorakozva „Barátság! Egység!” kiáltásokkal fogadta a tüntetőket.

A tüntetők a következő jelszavakat emelték a magasba: „Ejlen május 1!” „A békéért és a szocializmusért!” „Le az atom- és a hidrogénbombával!” „Tiltsák el az atomfegyvert!” „Védjük meg Ausztria semlegességét!” „Követeljük a válalatok teljes államosítását!”

A több órát tartó felvonulás után Koplenig rövid beszédet mondott az egybegyűlt tömeg előtt.

PARIZS

PARIZS. (Agerpres.) —

Parizsban és Szajna megyében, ahol a kormány betiltotta a munkások hagyományos felvonulását, 20 népgyűlést tartottak a dolgozók. Május elsején reggel a párizsi Köztársasági téren tartott nagygyűlésen Monmousseau, a Francia Szakszer-

vezeti Tanács titkára beszédet mondott.

Ugyanaznap délután Benoit Frachon, a Francia Szakszervezeti Tanács főtitkára szólalt fel St. Denis helységben több ezer munkás előtt. Frachon hangsúlyozta, hogy a franciaországi sztrájkmozgalmak egyre nagyobb arányokat öltenek a mozgalom keretében megerősödött a francia munkásosztály egysége.

Franciaország összes nagyobb városában nagy munkásgyűlések és felvonulások voltak, Marseilleben Léon Mauvais, a Francia Szakszervezeti Tanács titkára jelenlétében több ezer munkás a Marseillais-et és az Internacionálét énekelve vonult végig a városban.

Lyonban, ahol a hatóságok betiltották a munkások felvonulását, a munkakamaránál tartottak nagygyűlést. Munkásgyűlések és tüntetések voltak Rouen, Lille, Strassbourg, Bordeaux, Liège, Toulon, Nizza és más városokban. A francia munkások mindenütt az algériai háború ellen, a belső és külső reakciók ellen, a béke fenntartásáért fenyegető ár-mánykodásai ellen tüntettek.

BONN

BONN. (Agerpres.) Nyugat-Németország dolgozói országsszerte nagygyűlésekkel és felvonulásokkal ünnepelték meg május elsejét.

Hamburgban 150.000-en vonultak fel, majd a város egyik főterén nagygyűlést tartottak. A felvonuláson részt vettek a „Sasok”, a „Természetbarátok” és a Szocialdemokrata Ifjak” nevű ifjúsági szervezetek is. Az ifjak vörös zászlókkal és az atomfegyverkezés ellen tiltakozó jelszavakat hordozó táblákkal vonultak fel.

A hannoveri, düsseldorfi, mannheimi, stuttgarti, stb. nagygyűlések és felvonulások hasonlóképpen a fasizmus és a militarizmus újjáélesztése elleni tiltakozás jegyében zajlottak le.

A düsseldorfi fémipari munkások nagygyűlése kifejezésre juttatta azt, hogy a német nép minden erejéből harcol a felfegyverkezés ellen. A nagygyűlésen felszólalt Otto Brenner, a fémipari munkások szakszervezetének elnöke is, s a többi kö-

zött leleplezte a bonni kormánynak azt a próbálkozását, amellyel meg akarja győzni a nyugat-német dolgozókat arról, hogy a Szövetségi Köztársaságban nem létezik osztályharc és osztályérvék.

NYUGAT-BERLIN

Nyugat-Berlinben az idén zajlott le az utóbbi évek legnagyobb május elsejei felvonulása. A vörös zászlókat hordozó fémipari munkások a Schöneberg körzeti városháza elé vonultak. Jelszavak tábláik harca szolgáltatták a lakosságot Nyugat-Németországnak atomfegyverrel való felszerelése és a fasizmus felélesztése ellen.

Az ifjúság feliratos táblái a következő harci jelszavakat hordozták: „Követeljük a kötelező katonai szolgálat eltörlését.” „Nincs szükségünk náci oktatókra.” „Anyák! Fiataitok ne adjátok le!” „Rathgeber” és „Krause-Maffai” vállalatok munkásai szakszervezeti vezetőseikkel székhez állt eltiltottak nagygyűlést és tiltakoztak Nyugat-Németország ujrafelfegyverzése ellen.

A Kiebben rendezett felvonuláson felszólalt Bruno Verdieck, a német szakszervezeti szövetség helyi bizottságának elnöke, aki szintén támogatja az említett atom-tudósok felhívását.

DZSAKARTA

DZSAKARTA. (Agerpres.) Dzsakarta és Indonézia többi városának utcáit nemzeti színű zászlók és május elsejei feliratok díszítik. A jelszavak a dolgozók nemzetközi szolidaritásának megszilárdítására buzdítják a népet és arra, hogy teremtsék meg a nemzeti erőket egységét.

Indonézia munkásosztálya határozottan állást foglal az imperialista hatalmaknak arra irányuló mesterkedése ellen, hogy Indonéziát bevonják az agresszív SEATO tömbbe és követeli a köztársaság elleni külföldi irányított szubverzív tevékenység felszámolását.

A május elsejei ünnepségek szervező bizottsága ünnepséget rendezett, amelyre meghívta a közelet képviselőit és a politikai és állami élet számos vezetőjét.

A jordániai helyzet esetleges következményeiért a felelősség elsősorban az Egyesült Államokra hárul

MOSZKVA. (Agerpres.)

A TASZSZ közli a Szovjetunió külügyminisztériumának következő nyilatkozatát:

Nem sok idő telt el azóta, hogy a világképet súlyos veszélybe sodorta az Egyiptom elleni imperialista agresszió. A békészerető országok erőfeszítései és az ENSZ egységes, határozott állásfoglalása nyomán helyreállt a Közel- és Közép-Kelet békéje. Ezáltal lehetőség nyílt arra, hogy rendeződjék a helyzet ebben az övezetben.

JORDANIA — AZ IMPERIALISTA CSELSZÖVESEK CELPONTJA

A Közp- és Közép-Keleten két-három hete újra rosszabbodott a helyzet. Az imperialista erők súlyos nyomást gyakorolnak Jordániára és a jordániai kormányra. Hol az ország területi egységét fenyegetik, hol pénzügyi és más természetű segélyeket ígérgetnek arra az esetre, ha Jordániában elnyomják azokat a hazafias erőket, amelyek szembeállnak azzal, hogy az országot idegen diktátumoknak rendeljék alá. Ezzel párhuzamosan nem titkolják, hogy Jordánia után Szíria és Egyiptomra is kiterjeszthetik ezeket a kolonialista akciókat, noha — mint ismeretes, — Szíria és Egyiptom erősen visszautasítják a hirtelt „Düles-Eisenhower-doktrínát” és minden olyan kísérletet, amellyel be akarják vonni ezeket az országokat az agresszív katonai tömbökbe, alá akarják ásmi nemzeti függetlenségüket és a gyarmati hatalmak céljainak akarják alárendelni külpolitikájukat.

A Jordánia vidékein előállt helyzet aggodalommal tölti el a békészerető országokat, köztük a Szovjetuniót is, minthogy saját biztonságuk szempontjából is szükségesnek tartják a béke és a nyugalom fenntartását a Közel- és Közép-Keleten. A Szovjetunió nem hagyhatja figyelmen kívül azt, hogy a Jordániában előállt helyzet, csakugy mint a jordániai események következményeként az utóbbi időben az egész Közel- és Közép-Keleten beállott helyzet durva külső beavatkozás eredményeként jött létre, egy újabb imperialista összeesküvés eredményeként, amely súlyosan veszélyezteti a békét. Ennek az összeesküvésnek az

A Szovjetunió Külügyminisztériumának nyilatkozata

A célja, hogy megbontsák a gyarmatosítás ellen küzdő arab országok egységét, egymás ellen üszták ezeket az országokat, nyilvánvalóan arra számítva, hogy így könnyebb lesz a gyarmatosítók járma alá hajtani az arab népeket és megfosztani őket országaik kincseitől.

EGY ÚJABB VIHARSAROK

Eppen a fenti célokat szolgálja ennek az újabb viharoknak a létrehozása is. Mi sem bizonyítja ezt jobban mint az, hogy sem az Egyesült Államok, sem más nyugati hatalmak kormánya nem tiltakozott Izraelnek és a Bagdadi-paktum egyes tagállamainak — köztük Iraknak — provokáló katonai készülődése ellen, noha az idegen imperialista hatalmak eszközeinek szerepét be-töltő szélsőséges beállítottságú izraeli és iraki kormánykörök nem rejtik véka alá azt, hogy ha a jordániai helyzet nem a gyarmattartó hatalmak és a Bagdadi-paktum tagállamai által hajtott irányban bontakozik ki, támadást indítanak Jordánia ellen. Köztudomású, hogy Jordánia határán tüntető módon katonai készülődéseket hajtanak végre, és hogy ezekben a készülődésekben Izrael ismét igen csunya szerepet tölt be.

A Szovjetunió úgy tekinti, hogy kötelességmúltszítás volna részéről, ha nem hívna fel a figyelmet ezekre az újabb mesterkedésekre a Közel- és Közép-Kelet országai ellen.

A KÖZEL- ÉS KÖZÉPKELETI HELYZET RENDEZÉSENEK LEHETŐSÉGE

A Szovjetunió, szükségesnek tartja, hogy oltalmazza a közel- és közép-keleti államokat minden idegen beavatkozással szemben, hogy ezáltal előmozdítsa nemzeti függetlenségük megszilárdulását és a béke megvédését ebben az övezetben, azért azt javasolta: a négy nagyhatalom — a Szovjetunió, az Egyesült Államok, Anglia és Franciaország — nyilvánítsa ki, hogy megengedhetlennek minősítenek minden idegen beavatkozást a Közel- és Közép-Kelet országainak belügyeibe. A Szovjetunió ezenkívül még számos más javaslatot is tett az említett övezet helyzetének rendezésére.

A NATO-tanács bonni ármánykodásai veszélyt jelentenek a békére

BERLIN. Az Agerpres különtudósítója jelenti:

Május 1-én az egész német nép kíváncsi volt az elhatározásait, hogy harcolni fog a nyugatnémet kormány militarista politikája és a Bundeswehr atomfegyverrel való felszerelése ellen. Ugyanakkor Bonnban megkezdődtek az előkészületek a NATO tizenöt tagállama külügyminiszterei ülésének megnyitására.

Az ülésszakot a szövetségi kormány kifejezett kívánságára tartják Bonnban. A kormány ezzel igyekszik ugyanis ellensúlyozni a német népek a Nyugat-Németország NATO-atomtámaszponttá való átalakításával szembeni ellenállását. Az ülésszak valóban kedvezőtlen körülmények között folyik majd le Adenauer kancellár és az. Oceánion tui támogatói részére.

A Bundeswehr és ennek atomfegyverrel való felszerelése elleni mozgalom mindjobban kibővült, különösen a tizenöt nyugatnémet tudósok az atomháború veszélyeire rámutató felhívása, valamint a szövetségi kormányhoz intézett legutóbbi szovjet jegyzék következtében.

Adenauer kancellár — a nyugat-német lakosság körében uralkodó hangulat tudatában és egyben kény-szerűleg személt tartani pártjának az általános választások előtti helyzetét — az utolsó percben a közvélemény tévedésbe eítését célzó mesterkedést kísérelt meg. Így, a nyugatnémet lapok szerint, Adenauer a szovjet jegyzékkel kapcsolatban kijelentette, hogy „a szövetségi köztársaságnak nincsenek atomfegyverei.”

A Neues Deutschland „A hazugot könnyű utolérni” című jegyzetében rámutat arra, hogy a bonni politikai körök a szövetségi kancellár eme nyilatkozatát „a közvéleménynek a szövetségi kormány atomháború terveire vonatkozó becsapását célzó eddigi legnevesebb és legveszélyesebb kísérletnek” tekintik. A lap ezután Adenauer nyilatkozatát idézi. Ezek megerősítik régi szándékát és elhatározását, miszerint atomfegyverrel látja el a nyugatnémet hadsereget. Így a lap hivatkozik a szövetségi kancellárnak 1955 szeptemberében tett nyilatkozatára, amikor is kijelentette, hogy

„a Bundeswehr atomfegyverrel kell felszerelni.”

Ugyátszik azonban, hogy J. F. Dulles külügyminiszter egyáltalában nincsen megelégedve a németországi események kifejlődésével, illetőleg a tömegeknek a kancellár politikájával szembeni állásfoglalásával. Dulles a bonni értekezlet megnyitása előtt találkozott Adenauerrel és nyugati lapok, valamint sajtóügynökségek jelentése szerint felhívta a kancellárt arra: minden eszközzel akadályozza meg, hogy a nyugatnémet közvélemény megvitassa Nyugat-Németország atomfelfegyverzéseként lehető és biztos következményeit.

Dulles szemérveti a nyugatnémet diplomáciának azt a hibát, hogy nem szállt szembe úgy, ahogyan kellett volna, az atomfelfegyverzés következményeivel kapcsolatban elhangzott aggodalmakkal.

A France Presse távirati ügynöksége szerint „a külügyminiszter felhívta német partnere figyelmét az ilyen magatartás időszerűségére, még abban az esetben is, ha a német felet választási szempontok befolyásolják.”

A Dullestől kapott lecke még nehezebb tette Adenauer helyzetét. Ezt mégjobban kidomorítja egy másik tény, amelyet a nyugatnémet Bildzeitung című lap „szenczációknak” minősít. Lord Ismay-nak, a NATO főtitkárának a NATO bonni ülészaka megkezdése előtt tartott sajtóértekezletéről van szó. Ismay lord szerdán nyíltan kijelentette, hogy a NATO vezetősége ajánlja és kéri a NATO tagállamok haderejének atomfegyverrel való felszerelése mellett. A NATO főtitkára ugyanakkor kijelentette: „mindegyik kormány-nak lehetősége van arra, hogy a saját hatáskörében döntson e tekintetben.”

A burzsoá sajtó átsiklott a NATO főtitkárának más olyan jellegű kijelentése felett, miszerint az észak-atlanti haderőket már a közeljövőben atomfegyverrel látják el, ami tulajdonképpen megcáfolja a NATO tagállamainak elhatározását „szabad-ságot”. A polgári lapok ugyanakkor széleskörű nyilvánosságot biztosítanak Ismay lord bombaként ható kijelentéseinek.

Mint ismeretes, a szövetségi kancellár többször is kijelentette — hogy ezzel is igazolja magát a közvélemény előtt —: a Szövetségi Köztársaság, mint a NATO tagállama, nem térhet ki a kötelezettség elől, hogy atomfegyverrel szerelje fel hadseregét. Valamennyi lap és sajtóügynökség szembefordította Ismay és Adenauer kijelentéseit, hangsúlyozva a közöttük fennálló szöges ellentétet.

A DPA nyugatnémet hírlapnyökség Ismay lord nyilatkozatát „rossz előjékent” könyveli el. A nyugat-német lapok szerint a nyilatkozat Bonnban „zavart és felháborodást keltett.”

Ismay lord bejelentette, hogy a bonni értekezlet napirendjén szerepel a „szocialista országok kérdése (más szóval, új ármánykodás és beavatkozási terv a népi demokratikus országok és a Szovjetunió ellen), a középkeleti kérdés (különösen a jordániai események, ami egyet jelent a NATO agresszív jellegének beismérésevel). Az értekezlet napirendjén szerepel még többek között a londoni leszerelési értekezlet kérdése, amely különleges fontosságú a NATO atomstratégiaja és az atomfegyverkezésért megvárakoztatására, vagy ideiglenes felüg-gesztésre vonatkozó legújabb szov-jet javaslatokkal kapcsolatban.

A bonni értekezlet, már a kezdetén megnyilvánuló ellentét és nézetkülönbségek ellenére is, veszélyt jelent az európai békére és elsősorban a német népre.

Az Arad-rajoni Fogyasztási Szövetkezetek Szövetsége

május 5-én, vasárnap reggel 9 órakor a volt tartományi néptanács terében

KONFERENCIÁT

tart a következő napirenddel:

1. Az Arad-rajoni Fogyasztási Szövetkezetek Szövetsége vezető-ségének beszámolója, megválasztásától egészen a jelen időkig.
 - A mérleg bemutatása,
 - A jövedelem elosztása és
 - az ellenőrző bizottság jelentése.
2. Az 1957. évi gazdasági tevékenységi terv, valamint a kladá-si és bevételi terv bemutatása és jóváhagyása, valamint az 1957. évi tervfeladatok teljesítéséhez szükséges intézkedések jóváhagyása.
 - Javaslatozok,
 - Határozatok.

Az Arad-rajoni Fogyasztási Szövetkezetek Szövetségének vezetősége.

A marxista-leninista esti egyetem

Igazgatósága közli a másodéves hallgatókkal, hogy a május 6-ra tervezett szemináriumot május 13-án tartják meg.

Az elsőéves hallgatóknak május 6-án délután 17 órakor tartanak szemináriumot.